

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 25 (575)

П'ятниця
26

вересня
1958 р.

Ціна 20 коп.

n-850996

25 вересня студенти I курсу біологічного факультету Коваль, Качур, Мельник виламали по 0,34 га кукурудзи з ділянки, що дає по 35 цнт. з га.

Рівняйте на них крок!

В ПРАЦІ ПІЗНАЄТЬСЯ ЛЮДИНА

Очевидно, його вважали «добрим хлопцем». Він міг говорити на будь-яку тему, він здався веселим і дотепним юнаком. Очевидно, що деякі з навчально соромливих студентів заздрили йому, хотіли бути таким, як він, і не могли: не вистачало сміливості, не було такої чарівної «милої» посмішки, невимушеності. Ті, що провалювалися разом з ним на екзамені, або залікові з похмурою заздрістю спостерігали, як легко він переносить «катастрофу», тоді як для них вона несла тяжкі роздуми, болочі переживання.

Його ладні були вважати навіть складною і багатою натурою.

І помилялися. Його видумували, як, очевидно, він видумав і сам себе. За незрозумілою і важкою для деяких легкістю не було нічого, окрім пустоти.

Та ось «добрий хлопець» опинився у рівних з усіма умовах — трудових. І всі ілюзії розлетілися. «Складна і багата натура» постала перед усіма в усій своїй жалюгідній убогості.

Таке, на превеликий жаль, трапляється майже на кожному факультеті. Ми вже повідомляли про студента другого курсу біологічного факультету Пилинова. Говорили про те, як смакував він той факт, що він, мовляв, міський житель, що фізична праця йому не для нього і т. д., і т. п.

Після замітки в газеті Пилинов став працювати краще... звичайно, відносно. Він відстає від передових, як і відставав. Він продовжує говорити, що працює і працював: «В міру можливостей». Його поведінка залишається гідною осуди. Він продовжує бурчати на різні побутові неполадки, йому не вистачає виключних обставин. Мимоволі думає: «А що б сказала ця людина, якби попала до тих, хто будував Дніпрогес, піднімав цілину, зводив доменні печі?» Та він би на другий день втік!

Праця є прекрасним і майже безпомилковим засобом, з допомогою якого можна визначити чого варта людина. Ми не хочемо сказати, що кожен, хто не виконує норми, нікчемність. Звичайно, це не так. Не виконувати норму можна з різних причин. Важливо, чи є бажання виконати її, важливо, чи добросовісно до роботи людина ставиться. І коли виявляється, що вона може зробити більше, а не робить цього, тоді, безперечно, є підстави серйозніше, з деякими недовір'ям придивитися до неї. Одержавши не зовсім точну інформа-

цію, ми в минулому номері газети поставили за зразок для інших студентів другого курсу українського відділу філфаку Андерша. Наш кореспондент побував у цій бригаді. Студенти і керівник бригади Д. Чернявська говорять, що Андерш працює так, як і всі, хоча може (і в присутності декана факультету І. М. Дузи він це довів) працювати куди краще.

Тривожне становище склалося було на першому курсі геофаку. Курс було розбито на шість ланок. Дві із них, і особливо ланка Малецького, плелися в хвості. Прізвисько «ланка ледарів» їм, здається, навіть імпонувало. Однак, це було ознакою легковажності, а не духовної спустошеності. Керівники бригади Одинцов І. О. та Макаручук Я. Д. швидко знайшли правильний вихід. На курсі почали щодня підводити підсумки зробленого кожною ланкою. Кращій вручався вимпел, який потім урочисто водружався на верхівку кургану якраз посередній кукурудзяного поля. Комуністи-колгоспники допомогли студентам. Вони виділили з свого боку перехідний червоний прапор, який вручався вже не кращій ланці, а трьом ланкам, які створювали бригаду № 1, або № 2 курсу. Цікаво подати тепер таку красномовну таблицю-графік роботи курсу, взявши за основу кількість виламаних центнерів. 19-IX—115,2 цнт., 20-IX—155 цнт., 21-IX—190 цнт., 22-IX—213 цнт. Крива рішуче піднімається вгору.

Випадок цей говорить про те, що праця плюс соціалістичне змагання можуть творити великі справи — перевиховувати.

І не тільки перевиховувати. Праця, як ніщо інше з'єднує людей, групує, створює колективи. Про це добре могли б сказати історики I і II курсу, якими керує З. В. Першина. Про це хорошо розповіли б студенти IV курсу українського відділу філфаку. Все залежить від того, хто буде задевати тон у роботі: чи галасливі «складні і багаті натурою», чи прості, скромні трудівники. Перше аж ніяк створенню колективу не сприяє.

Завдання комсомольських і партійних працівників тому всіма силами добиватися, щоб на весь голос на групах, курсах і факультетах говорили люди справжні, щоб в центрі була людина з дійсно багатим внутрішнім життям, а не «нечиста пустота». А спільна праця сприяє в значній мірі виявленню справжнього обличчя кожного. В труді пізнається людина. В труді вона виховується.

У ПЕРШОКУРСНИКІВ

Северинівка...

Тут працює 3 група математиків і 4 група фізиків. Студенти живуть гуртожитком, тріхи тісно, спати доводиться на підлозі, їжою забезпечені непогано, хоч Гутвахту Т. М.—керівнику групи—часто доводиться прямо «видирати» продукти на складі.

Кукурудзозбиральники не забезпечені транспортом, тому змушені скидати кукурудзу на купки, де вона і залишається лежати. Не скажеш, що по-хазяйському. Просік нема, кукурудзиння високе, в ньому якби й голова колгоспу заблудився, то навряд чи знайшли б, а не те, що купку качанів.

Незважаючи на труднощі, студентська бригада працює добре.

Коллективна робота дала хороші наслідки. В середньому один студент виробляє 0,16—0,17 га за день. Якби правління колгоспу більше цікавилось ходом роботи у студентів, тоді б справи були ще кращими. Передовиками в бригаді називають студентів: Левинського В., Демчук Зіну, Самофалову І., Южного Ан., Пустовойченка В. та ін. Ротмистрівка...

Хто б не був присутній під час сніданку студентів, скаже: «працювали» дружно і акуратно.

Та ось машини вивезли наших знайомих на кукурудзу.

Сміючись, вони зіскакують на землю, розбирають свої відра і гуртом беруться до роботи. Та через 30-40 хвилин веселої згуртованості як не було.

Невеличка трудолюбива Катя біжить серед жовтого шуму кукурудзяної кашки; координати перебування Саші невідомі: він або закінчив свій рядок і побіг на баштан, або «мчить» уже другим рядком, обламуючи качани через один, бо йому треба достроково виконати щоденну норму і приблизно о четвертій годині бігти до Галі в Северинівку.

Мало організованості, мало відповідальності, тому бригада студентів (2 і 3 група фізиків) працює нижче своїх можливостей, малоякісно, хоча й виконує денну норму.

23 вересня під час обіду в студентській бригаді були проведені виробничі збори.

Вирішили працювати єдиним фронтом при товариській взаємодопомозі. Початкуючі студенти врахують недоліки, а ті, що працюють краще (Жежу М., Обелець М., Соломонов А., Корольков П., Терземаєн Ф.—комсорг Литовченко В.—староста Марфлюк В.) допоможуть слабшим, сприяючи укріпленню трудового студентського колективу.

Наш кореспондент.

Рішенням партійного бюро університету на університетську «Дошку пошани», за перевиконання виробничих норм, чітку організацію праці і проведення масово-політичної і культурно-освітньої роботи заносяться такі бригади та товариші:

Бригада студентів II курсу історичного факультету (керівник бригади А. І. Нільве, комсорги — Бондаренко А., Зелінський О.), яка виконує виробничі завдання на 125-150 проц.

Фізико-математичний факультет

Студенти: Зусманович, Кімерін—II курс, Гаври-

люк, Воробйова—I курс, Снятков—III курс.

Історичний факультет

Студенти: Чечівна, Пастольський, Шурапов—II курс.

Хімічний факультет

Студенти: Іванченко, Радченко, Блашко, Опра—I курс, Заєць—III курс.

Біологічний факультет

Студенти: Скобла—II курс, Коваль Качур, Мельник—I курс.

Географічний факультет

Студенти: Благодаров, Біба—III курс.

ПЕРЕКЛИЧКА ФАКУЛЬТЕТІВ

Говорять керівники факультетських бригад

О. Богатський—секретар партбюро хімфаку: — Бригада хімфаку в складі 130 студентів працює на ланах колгоспу «Родина». За чотири дні роботи наламано 2300 цнт. кукурудзи з площі 72 га.

Добре працює бригада III курсу (керівники тт. Дмитрієвський і Зубов). Тут наламано 700 цнт. кукурудзи. Не набагато відстають від них бригади I і IV курсів. Правління колгоспу задоволене роботою бригад II і IV курсів, які працюють в с. Баланино на ділянках гібридної кукурудзи.

Комсомольська організація факультету (секретар т. Яблоновська) налагодила тісний зв'язок з комсомольською організацією колгоспу. Вже проведена зустріч студентів з молоддю артлі, прочитана антирелігійна лекція з демонстрацією хімічних дослідів, відбулася зустріч молоді райцентру з студентами китайцями і вечір в районному Будинку культури.

НАВКОЛО ЗАКЛИКУ ФІЛОЛОГІВ

О. Богатський—секретар партбюро хімфаку: —Хороше починання. Приймаємо. Потрібно лише розумно організувати підведення підсумків змагання.

А. Нільве—керівник бригади другого курсу істфаку: —Виклик приймаємо. Залишимо філологів позаду по кількості зібраних центнерів.

Уралов—студент I курсу істфаку:

—Навіщо цей заклик? Навіщо ці норми? Працюємо, та й досить цього.

Якупов—студент другого курсу істфаку:

—Підтримуємо ініціативу філологів. Без бою першості не здамо. А скільки у філологів беруть з гектара?

В. ТИХИЙ

Відступниця

Вночі Ганна йшла додому. Сама. Подруги розуміли, що їй хочеться побути на самоті і не напрушувалися в супутниці.

Ганна дивилася в небо. Там, говорить батько, бог. Є він насправді чи нема? Скільки не вірять у нього, глузують з нього, а він ще нікого не покарав. Може, його і справді нема?..

Кажуть, наука не визнає бога. А чому ж є вчені, що вірять у нього? Батько розповідав їй про них. Як же тоді?

Потім, чому це вона все про інших та інших?.. А сама?.. Батьків бог спотворив їй молодість. Його ім'ям батько заборонив їй танцювати, ходити до клубу, його ім'ям він примушував її плакати, коли вона хотіла сміятися, його ім'ям... Вона не любить батькового бога.

Вдома не спали. Батько молився.

Ганна зайшла на кухню, сіла біля столу. Вечерю їй лишили, але їсти вона не хотіла. Скрипнули двері. Ввійшов батько.

— В тебе, дочко, теж діявол ввійшов. Молитися будеш. Заміж через місяць. Петро Мачулка чоловік набожний. Він врятує твою душу.

Петро — старий чоловік, з лисою головою і довгими, аж до колін, руками та великими невидючими очима фанатика.

— Ні, ні, ні, — не могла навіть крикнути від страху Ганна і тільки швидко-швидко шепотіла побілілими губами: «Не піду, не піду...»

У старого Вовченка здулися і камінцями заходили під шкірою жовна. Він хруснув пальцями рук. Похитнувся. Закрив очі. Випростався — саме смирення не могло б мати такого всерозуміючого і всерозрачуючого терплячого погляду. Підняв над головою дочки руку і осінив її хрестом.

— Хай спасе тебе господь! Підвів очі до стелі.

— Зглянься, милосердний, на цю душу. Не відступив від неї, — гаряче зашепотів він.

Коли виходив, кинув через плече.

— На роботу не йди. Підеш — господній гнів на мій дім наклічеш. Відступницям у ньому місця не буде.

Страшні кошмари ввижались Ганні вночі. Розгніваний господь з мечем в руках. Різкий, пронизливий голос батька: «Ось відступниця!» Темінь... Потім ставав перед очима Петро Мачулка. Тягнувся своїми довгими руками до її горла. Вона тікала, а руки все довшали і довшали, ось вже й на руки не стали схожі, звиваються... Боже, змії! Обвиваються навколо тіла, стискають кільцями горло... Душно. Не можна дихнути. Вона напружує останні сили і кричить.

Ганна проснулася. Їй зробилося моторошно. Здалося, що з кутків кімнати сверлять її очима якісь страшні істоти. Вона боялася новорухнутися. Боялася дихнути. Щось важке, боляче застукало в голові.

— Ганю! Вставай! — громом прогреміло за вікном.

Ганна схопилася. Кинулась до вікна: Ліда.

— Нас голова викликає. Якась робота...

Ліда щось говорила. Ганна не слухала. Не оглядаючись, натягувала поспіхом одягу, щось і собі говорила Ліді, з чимось погоджувалася і в той же час із здивованим страхом відчувала, як в ній визріває й росте якийсь несхожий на її голос, якийсь небувало тверда і відчайдушна рішучість.

На велике здивування Ліди Ганна вискочила через вікно.

— Ходім... Швидко. Геть

звідси, — з палкою схвильованістю видихнула вона і тягла подругу все далі і далі від дому.

Ліда заглянула Ганні в обличчя. Воно здалося їй незвичайним, страхіливо рішучим, таким, яким воно буває у людей, що дуже бояться і все-таки дуже хочуть вперше скочити з парашутом.

«Здається, що зустрів дівчину, яку полюбив. Вона зовсім не така, якою я уявляв собі

свою дружину. Вона до невимовності гарна, а все-таки не така: залякана, забита-віруюча.

Що робити? Викинути її з голови не можна. Ось і зараз перед очима стоїть.

Зачастив у її колгосп, але зустрічатися з нею не можна. Вона уникає мене».

«Чи маю я право любити її? Я комсомолец, інструктор райкому... Чи не йду я проти своїх переконань? А якщо перевиховати її? Перевиховати... Як? Перевиховує життя. І невже вона нічого не каже? Невже вона живе із закритими очима: нікуди не дивиться — тільки на свого бога? Але цього не може бути. А її праця? Вона ж крапа доярка не тільки в колгоспі, а вже в районі. Коли працювати механічно, кращим не будеш. Коли працюєш свідомо, можеш бути першим. Але яка в неї свідомість в комсомол навіть вступати не хоче?.. Значить, відпадає... Що ж тоді? Тоді може бути лише одне: втеча в працю. Це часто трапляється. Коли роздуми важкі, від них тікають в працю».

«Не можу без неї. Востаннє: або я втягну її до нас, або покину роботу. У мене немає морального права бути в райкомі. Я не можу перебороти якогось поганенького баптистського попа».

Никола закрив зошит. Задзвонив телефон.

— Слухаю... Ні, це не Доченко... Так, я... Звідки? З «Перемоги»?.. Ти Ліда? Слухаю

Він слухав, а губи його проти волі розпливалися у такій широченній наївно-безглузді посмішці, яка з'являється у людей лише в хвилини великого несподіваного щастя.

— Вона пішла з дому назовсім...

КОРОТКО

19 вересня старший викладач університету Д. І. Богуненко на семінарі секретарів парт-організації Іванівського району прочитав лекцію про сучасне міжнародне становище.

В бригадах філологічного факультету вийшло 10 «Бойових листків», присвячених роботі студентів на збиральні кукурудзи.

23 вересня в с. Сухомлинно-во доцент Д. С. Вельфор і старший викладач Д. І. Богуненко прочитали для студентів і колгоспників лекції про внутрішнє і міжнародне становище Радянського Союзу.

21 вересня студент III кур-

су хімічного факультету Н. Заєць прочитав у бригадному клубі с. Бузиново лекцію на тему: «Хімія розвінчує релігію». Лекція супроводжувалася показом хімічних дослідів, які виконувала студентка II-го курсу Михайлова.

Студенти п'ятикурсники географічного факультету виявили бажання на велосипедах вїхати до колгоспів, де працюють їх друзі. Бажаючих знайшлося багато, але кафедра фіз-виховання змогла виділити лише три велосипеди. Вони дісталися щасливцям В. Гольденбергу, Г. Гаркуші, А. Матвєєву.

19 вересня надвечір вони вїхали з міста. Три дні їздили географи по району.

ВГОДИТИ

«Дозвілля»

Любителям музики

1. Хто дав 14 сонат-фантазій Бетховена назву «Місячна»?
2. Про який гвір Ліст сказав: «В цьому марші оплакуються всі великі втрати»?
2. Хто створив рапсодію «Вардар»?
4. Яка країна — батьківщина вальса?
5. Де поховано Шопена, де його серце?
6. Як називається перша опера Моцарта?
7. Як називається четверта симфонія Шуберта?
8. Під впливом яких подій Шопен створив свій відомий етюд «До-мінор»?
9. Хто автор ораторії «Створення світу»?

МІЖНАРОДНИЙ ГЕОФІЗИЧНИЙ РІК

Наш словник

Астронавти — спеціалісти по переробці казок у життя.
Вчені — люди, що цілий рік (геофізичний) сидять у моря і не чекають погоди, а вивчають її.
Геофізичний рік — не рік, а півтора.
Дрейфуюча станція — наукова експедиція, учасники якої хоча й не почувують землі під ногами, працюють все-таки впевнено.
Зоря — перше в світі раліанське немагнітне судно, яке притягує погляди всіх учених світу.

Чанкайшістська кліка, діючи за вказівкою американських імперіалістів, активізує провокації проти КНР у Тайваньській протоці. (3 газет).

Американська ставка на тайваньського шавку. Мал. В. Федоровського.

В. о. редактора В. ФАЩЕНКО.

Чому падають темпи?

У багатьох студентських бригадах перший день роботи у полі пройшов не зовсім так, як би хотілось. То невчасно приготували сніданок, то машина запізнилася... До того ще й руки не призвичаїлись спритно, без натуги, «роздягати» туті качани. Але вже другий і третій дні вносили в роботу чіткий ритм, з'являлись певні навички — і показники, кількісні і якісні, зростали. Так було у більшості груп. Але зовсім інше трапилось у третьокурсників біологічного факультету,

які працюють в колгоспі «Дружба» с. Курсаково. За перший день тут майже кожен студент виламав по 0,14 га.

Добре працювали студентки Просьолкова, Маркітан та інші. Нині студенти цієї бригади дають лише 0,10 га. В чому причина? В незадовільній організації праці: половина студентів ходить пішки за 8 км в поле, бо бригадир виділяє лише одну безтарку. Невчасно готується сніданок. Отже, як правило, 1,5—2 години зранку

пропадають марно. Студентів, які збирають кукурудзу, обслуговує лише один прицеп. І це знову таки знижує продуктивність праці. До того ж і студенти працюють повільніше, ніж у перший день. За цей безпорядок несе відповідальність бригадир рілничої бригади в с. Курсаково, а також керівник студентської бригади Адамніс В. Л., який через свою невимогливість не може до цього часу добитись чіткої і злагожденної роботи.

Наш кореспондент.